

arceerd. Met blauw, omdat blauwe lijnen niet reproduceeren. De cliché-maker begrijpt echter uit deze blauwe arceering waar en hoever de fond aangebracht moet worden; en hij doet dit door middel van een netwerk op de lens, dat geheel geslepen is. Zoo een netwerk, bestaande uit kleine ruitjes (of cirkeltjes of andere meetkundige fiurtjes) wordt film genoemd. Natuurlijk dient de pen-teekenaar zich bij voorbaat goed voor te stellen, hoe de werking van zoo'n film achter de teekening in druk zal doen.

J. GODEFROY.

(Wordt vervolgd).

HOE EEN HANDELSREIZIGER VAN DE NATUUR GENOOT.

VOOR zaken kan men soms op plaatsen komen, die men anders zelfs niet vermoedt, ooit zullen zien; en zoo gebeurde het in den vorigen zomer ook dat ik in Dublin zijnde, daar een geheelen Zondag voor mij zelve had.

Van de mooie stad had ik, gedurende de dagen die aan de zaken gewijd waren, zoo en passant genoeg gezien en als natuur-vriend dacht ik er dan ook geen oogenblik aan, mij op dien zonnigen Zondag in een of ander museum of schilderijengalerij optesluiten, maar ging al vroeg op stap om eens in de Natuur van „het groene Erin“ rond te kijken. In het hôtél had ik inlichtingen gevraagd en natuurlijk twijfelde ik niet tusschen één der wereldsche badplaatsjes bij Dublin, en het stille, landelijke Lucan, maar koos het laatste.

Bij één der vele bruggen over de rivier Liffey nam ik een „electric car“ die me in een goede drie kwartier langs een op vele plaatsen mooien weg in Lucan bracht. De rivier Liffey zag ik steeds smaller worden en sneller stroomen en ik verwachtte dus hooge grond, rotsen en schuimende beekjes.

Daar in Dubbin de winkels gesloten waren, zocht ik in Lucan een gelegenheid om wat mondvoorraad te koopen en ik vond die in een klein winkeltje. Toen ik daar stond te wachten viel het mij op hoe ontzettend veel wespen op visite waren. Bij tientallen kropen ze in de drupsflesschen en in de cakes-trommels. Ze knaagden aan de „biscuits“ en aan de „cheese“ en om wat lafenis kropen ze in de ledige „gingerbeer“ fleschjes. Zeldzaam-brutale beesten!

Bang waren de lui er niet voor, ze deden of 't vliegen waren en, naar ze beweerden, werden ze ook maar zelden gestoken. Moeite om ze te weren deed de winkelier echter ook niet en zoo hadden die wespen een gemakkelijk te bereiken, welvoorzien provisiekast.

Op goed geluk sloeg ik maar een stillen weg in door hooge muren ingesloten, die van ruw aangevoegde stukken zandsteen en kwartsknollen opge-

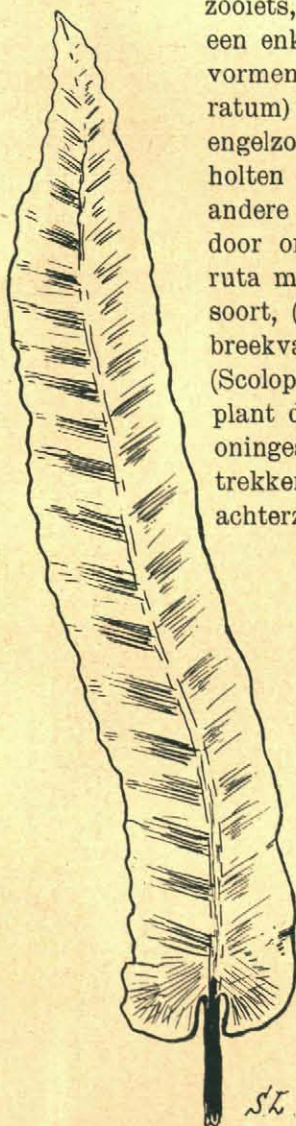
Steenbreek-
varentje.

trokken waren. Prachtig waren die muren begroeid, zoo schilderachtig als ik nog nooit tevoren gezien had. Bovenop stak een fijne grassoort, *Agrostis* of zooiets, scherp tegen de witte lucht af, soms stond daar ook een enkele wilde marjolein met z'n rose, welriekende, schermenvormende bloemen of ons gewone Hertshooi (*Hypericum perforatum*) „als uit goud gedreven“, en vooral droegen onze gewone engelzoetvarens veel tot die versiering bij. In de menigvuldige holten en spleten tierde weer een heel andere flora. Elk spleetje was ingenomen door onze gewone Muurruit, (*Asplenium ruta muraria*, door een minder algemeene soort, (*Asplenium trichomanes*) de Steenbreekvaren) of door de zeldzame Hertstong (*Scolopendrium vulgare* Sm.) Een vreemde plant die Hertstong; een varen met gave oningesneden bladeren, vaak kurkentrekkerachtig ineengerold, waarop aan de achterzijde de bruine sporenhoopjes prijken.

Later zag ik ze in Dublin op straat te koop bieden voor een dubbeltje. Sic transit etc! Toen ik de muren, of beter hunne lieflijke bekleeding, genoeg had bewonderd, ging ik een smallen zijweg op, met aan éene zijde een vrij hooge rotswand en aan den anderen kant een echt sappig welig begroeid moerasje, waar ik, ik schaam niet het te bekennen. als waardig bewoner van Kikkerland den geheelen verderen dag zóó prettig heb doorgebracht, dat ook de al vervagende herinnering nog een genot voor me is.

Waarom zou ik verder zijn gaan? Stond daar niet het lichtpaarsche statige Koninginnekruid, de schitterendroodpaarsche Kattestaart, de Moerasspirea met haar fijnen

geur, twee soorten Wilgenroosjes in veelkleurige en toch niet bonte massa van honderdtallen planten? Neen, ik wilde hier blijven en niet verder zoeken naar iets bijzonders en zeldzaamheden en dit heeft me niet berouwd.

Hertstong

Zomerbitterling (z.z.z.)
(*Chlora perfoliata*),
gevonden bij Dublin (Ierland).

Het was een waarlijk heerlijk plekje waar ik was aangeland. Hoe vaak gebeurd het je niet, dat je in een als mooi gesignaleerde omgeving soms dagen rondloopt zonder het moois te vinden dat voorspeld werd, omdat je de plekjes niet weet?

Beekwantsje (*Velia currens*),
6—8 mm. Het achterlijf is fraai
rood en blauw gestippeld.

In het kleine valleetje stonden witte wilgen en iets hooger aan de helling vrij hoge dennen, een zonderlinge vereeniging van uitersten voor kikkerlanders. Aan den voet der wilgen kronkelde een smal watertje, de randen geboord met dichte rijen hoge typha's, massa's ruige wilgenrooejss rijk bloeiend, en boschjes kattelstaarten die wel schitterend paars vuurwerk geleken, zoo rijk en in zoo groote menigten bloeiden ze en zoo gloeiden de prachtige kleuren in 't zonlicht. Daartusschen stond allerlei kleingoed, de aromatische Munt en de lieve blauw-met-gele Moerasvergeet meniet met bloemen zoo groot als men slechts zelden ziet. Verder ontbraken niet de Kale Jonkers (de moerasdistels), de Waterkers (*Naturtium palustre*) en de Wolfspoot (*Lycopus europaeus*) die ook dichte boschjes vormde. Op 't zacht-murmeland snelstroomend watertje „through the flowers and foliage glancing“ kriede 't van beek-loopertjes (*Velia currens*). Nu en dan hielden die „meeting“ om een ongelukkig te water geraakt mugje en zóó waren ze dan verdiept in den strijd om elk wat van den buit te bemachtigen, dat ik een heele handvol kon opscheppen.

De muntplanten worden door ons gewoon Moedertje (*Chrysomela polita*), een bruinrood torretje, afgeknaagd.

Het moerasje was door een muurtje van den weg, die veel hooger lag, gescheiden. Dat muurtje was ook weer zoo mooi versierd, als alleen de natuur dat kan.

Grassen, varentjes en klimop was hier 't materiaal. Aan den voet van 't muurtje stond de spirea en tusschen de klimop en langs de hoge stengels van het konninginnekruid slingerde de witte winde hare ranken, waarvan de smetteloos reine kelken tusschen 't donker gebladerte lichtten.

't Wemelde hier van witjes, wespen en zweefvliegen alles gewone soorten. Alleen vloog er een paartje bonte Zand-oogjes (*Epinephele tithonus*), dat vroolijk in 't zonnetje om elkaar heen wentelde, als een planeet met haar satelliet. Hier bij 't muurtje, waar 't erg drassig is, staat de onver-takte Egelskop (*Sparganium simplex*) in forsche exemplaren, ook vormen de lischbladen ornamentieke bundels en om nu maar met 't vermelden van al die planten te eindigen noem

Roode Oogetroost
(*Euphrasia odontites*).

S.L.

ik tot slot de roode Oogentroost (*Euphrasia odontites*) en 't knoopig Helmkruid (*Scrophularia nodosa*).

In de typhastengels gaapten verdachte gaten. Dacht ik 't niet? er zitten mooie groote poppen in van een rietuiltje (*Nonagria typhae* Esp). De rups heeft tijdens 't verpoppen onder zijn latere leger een groot gat geknaagd en de pop is nu slechts door een dun laagje knaagsel van de buitenwereld gescheiden. Dat is weer een van die vreemde onverklaarde instincten. De natuurlijke teeltkeus kan hier geen licht geven, zelfs al zou men aannemen dat rupsen die dat instinct (van den vlinder een uitgang te verschaffen) in geringe mate of niet bezaten als vlinder nooit 't daglicht zagen. Maar hoe kwam die eerste rups er toch bij die voorzorg te nemen en een uitweg voor zijn „incarnatie“ te maken? Raadselachtig, niet waar?

S. LEEFMANS.

(Wordt vervolgd).

DE BIOLOGISCHE TENTOONSTELLING

in den Haag 11—21 Juni.

EIGENLIJK hadden wij de aankondiging wel achterwege kunnen laten. Het heeft uitvoerig in alle dag en weekbladen gestaan dat er weer een Biologische Tentoonstelling wordt gehouden. Nu in den Haag, een herhaling en uitbreiding van de eerste van dien aard, in 1905 te Amsterdam in rtis. Ook onze lezers — voor het meerendeel leden van de Ned. Nat. Hist. vereeniging door wie de tentoonstelling is op touw gezet — hebben geregeld berichten ontvangen voor den gang van zaken over inzendingen, voordrachten en excursie's. Wie eenigszins belangstelt in Natuurstudie, weet er dus al alles van.

Maar door er geheel niet van te reppen, zouden wij den schijn op ons leggen, van het belang dezer tentoonstelling niet groot te achten; dat mag niet; want wij beschouwen ook deze tentoonstelling als een machtig middel om de natuurstudie en natuurliefhebbij te bevorderen en vele nieuwe vrienden voor de natuur te verwerven. Wat er op de tentoonstelling te zien valt, kunnen al onze lezers zich best voorstellen, en ze moeten al watertanden bij de overdenking dat daar is te aanschouwen: het natuurleven in volle werking, zij het ook in miniatuur. Daar zijn prachtige brokjes duin, heide, strand, moeras en rots; ook aquaria, terraria, biologische groepen van planten en dieren. Voor de enkelen die toevallig geen aankondiging in hun courant en weekblad hebben gelezen, moge nog het volgende prospectus voor de Alg. Vergadering dienen.

NEDERLANDSCHE NATUURHISTORISCHE VEREENIGING.

Algemeene vergadering op 18 Juni te 's-Gravenhage. Middagvergadering ten 3 ure in de groote zaal van den Haagschen Kunstkring, Heerengracht No. 13.